

Diumenge 29 (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 18,1-8): En aquell temps, Jesús els va proposar una paràbola per fer-los veure que cal pregar sempre sense defallir: «En una ciutat hi havia un jutge que no tenia temor de Déu ni consideració pels homes. A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: ‘Fes-me justícia contra l'home amb qui tinc un plet’. Durant molts dies el jutge no en feia cas, però finalment va pensar: ‘Jo no tinc temor de Déu ni consideració pels homes, però aquesta viuda m'amoïna tant que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més’».

I el Senyor va afegir: «Fixeu-vos què diu aquest jutge, que és injust. ¿I Déu no farà justícia als seus elegits que clamen a Ell de nit i de dia? ¿Creieu que els tindrà esperant? Us asseguro que els farà justícia molt aviat. Però el Fill de l'home, quan vingui, ¿trobarà fe a la terra?».

«Cal pregar sempre sense defallir»

Mn. Pere CALMELL i Turet
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens recorda que «cal pregar sempre sense defallir» (Lc 18,1). Ensenya amb les seves obres i amb les paraules. Sant Lluç se'ns presenta com l'evangelista de la pregària de Jesús. Efectivament, en algunes de les escenes de la vida del Senyor, que els autors inspirats de l'Escriptura Santa ens transmeten, és únicament Lluç qui ens el mostra pregant.

En el Baptisme al Jordà, a l'elecció dels Dotze i a la Transfiguració. Quan un deixeble li demanà «Senyor, ensenya'ns a pregar» (Lc 11,1), dels seus llavis va sortir el Parenostre. Quan anuncia les negacions a Pere: «Jo he pregat per tu perquè no

defalleixi la teva fe» (Lc 22,32). A la crucifixió: «Pare, perdona'ls, que no saben el que fan» (Lc 23,34). Quan mor a la Creu: «Pare, confio el meu alè a les teves mans», del Salm 31. El Senyor mateix és model de l'oració de petició, especialment a Getsemaní, segons la descripció de tots els evangelistes.

—Puc anar concretant com aixecaré el cor a Déu en les diferents activitats, perquè no és el mateix fer un treball intel·lectual que manual; estar a l'església que en el camp d'esport o a la llar; conduir per la ciutat que per l'autopista; no és el mateix l'oració de petició que l'agraïment; o l'adoració que demanar perdó; de bon matí que quan portem ja tot el cansament del dia. Sant Josepmaria Escrivà ens dóna una recepta per a l'oració de petició: «Més aconseguix aquell que importuna més de prop... Per tant, acosta't a Déu: esforça't a ser sant».

Santa Maria és model de pregària, també de petició. A Canà de Galilea és capaç d'avançar l'hora de Jesús, l'hora dels miracles, amb la seva petició, plena d'amor per aquells esposos i plena de confiança en el seu Fill.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Fes el que puguis, i el que no puguis, demana-ho a Déu!» (Sant Agustí)
- «L'oració ens canvia el cor. Ens fa comprendre millor com és el nostre Déu. Però per això és important parlar amb el Senyor, no amb paraules buides» (Francesc)
- «(...) Jacob (...) lluita tota una nit amb 'algú' misteriós que es nega a revelar el seu nom, però que el beneeix abans d'anar-se'n, a l'alba (cf. Gn 32,25-31). La tradició espiritual de l'Església ha conservat d'aquest relat el símbol de la pregària com a combat de la fe i victòria de la perseverança » (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 2.573)